

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVIII. - Štev. 6 (1388)

Gorica - četrtek, 5. februarja 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Teptanje človečanstva se nadaljuje

Zgodovina človeštva je prepojena s krvjo. Skozi stoletja so se bile vojske, ječali so ujetniki in sužnji. Druga svetovna vojna je svet pretresla do temeljev: bila je eden velikih grehov človeštva. Kakor da bi se hotel svet otresti težke more in narediti trden sklep za bodočnost, je 10. decembra 1948 — povezan v Organizacijo združenih narodov — razglasil človečanske pravice, gotove, neizpodbitne, povsod in za vse enake. Zaradi soglasja, obširnosti in razglednosti bi lahko dali razglasu pečat pravega zgodovinskega programa.

ČLOVEČANSKE PRAVICE

Na kratko lahko strnemo vsebino te vsoljne obveze na nekaj temeljnih točk. Pravica do življenja. Ta se začne pri zaščiti še nerojenega otroka in pri zadostni prehrani vsega človeštva. Izključuje mučenje, nasilno smrt, vojno, rodomor in pravzaprav tudi oboroževanje. Z milijardami, ki jih države potrošijo v ta namen, bi lahko nastili lačne: z bogastvom, katero jim služi za kršenje osnovne pravice do življenja, bi to pravico lahko uresničili.

Naelelo enakosti. Iz pravice do življenja sledi tudi enakost vseh ljudi, njihova svoboda in dostojanstvo. Ljudje so enaki ne glede na raso, narodnost, veroizpoved: za vse veljajo iste pravice in iste dolžnosti.

Vsak mora biti deležen politične, kulturne in verske svobode. Vsak človek lahko prosto širi svoje mišljenje in išče resnico po svoji vesti, zato ni nujno, da se strinja z nekaterimi pravili družbe. Lahko ustanovi družino in vzgaja otroke, lahko se v državi premika ali izseli. Ima pravico do izbire poklica in do dela. Vsaki skupnosti in vsaki manjšini mora biti zajamčen miren razvoj. Družba mora skrbeti za bolne, stare in sirote; izravnati mora tudi prevelike razlike v bogastvu in oblasti.

Vse to je zapisano črno na belem, a se v resnici zelo malo izvaža. Velika listina človečanskih pravic iz leta 1948 je bila že stokrat poteptana, raztrgana in zavržena. To seveda ne pomeni, da nima veljave. Razglašena ni nihče mogel prežeti, njegov odziv je šel po vsem svetu in venomer izprašuje našo vest. Res pa je tudi, da bi ne mogla danes nobena država pobrati svetopisemskega kamna in ga z mirno vestjo prva zalucati.

DVA NECLOVESKA SISTEMA ROKO V ROKI

Razumljivo je, da najbolj zaidejo v kršenje osnovnih pravic tiste vlade, ki hočejo s silo ter proti volji ljudstva in večine uveljaviti neko družbeno ureditev. Pri tem zgubi posameznik dostojanstvo in postane kolesce velikega stroja, brezosebno in neupoštevano.

Zanimivo je, da se na tej necloveski poti srečujeta in si v svojih skrajnostih dajeta roko komunistični materializem in zahodni kapitalizem. Velika področja v današnjem svetu, kjer sta ta dva nazora najbolj trdno pognala korenine, predstavljajo tudi najznačilnejše primere kršenja človečanskih pravic.

Na komunističnem vzhodu se kršenje pravic vije od Stalinovih zločinov skozi poseg na Madžarskem, preganjanje Judov in drugih narodnih ter verskih skupnosti, preko zasedbe Češkoslovaške do preganjanja pisateljev in učenjakov, ki so odpadli od uradne smeri. Sovjetska taborišča so obsedili tudi sami komunisti na zahodu, kaj še da bi dvomili o njihovem obstoju. Umetno zgrajeni procesi smešijo sodišča in smisel za pravico vsega človeštva. Zdravniška veda je v službi partije in je pripravljena potrditi za shizofrenika vsakogar, ki se ne vda njenim zahtevam.

Komunistične države so sklenjele v obroču strahu in molka. Ta obroč sloni na policijskem nadzorstvu in ovadstvu in prav težko ga je prebiti. Nepristano opozarja, da socializem brez stalinizma ni mogoč. Teptanje pravic gre ob vzhoda skozi Kitajsko in države sovjetskega bloka, skozi trpljenje Kurdiv in Palestincev do stare Evrope, kjer ima skoraj vsaka država umazane roke zaradi zatiranja narodnih in jezikovnih manjšin in zaradi

brezvestnega izrabljanja tujih delavcev. Ključ vpijočih gre skozi afriške bratomorne vojne, ob katerih si posebno slastno brusijo kremlje svetovne vaterle, skozi nezasišano rodezijsko in južnoafriško rasno ločitev, do Amerike.

Grehe tega kontinenta je razgalilo predvsem prvo in drugo sodišče Russell, ki je najprej obsodilo ameriške zločine v Vietnamu potem pa južnoameriške diktature, posebno v Braziliji, Cilu, Urugvaj in Boliviji. Mučenje in zatiranje vsake vrste je bilo prikazano kot pravi sistem tamkajšnjih oblasti, vsaka volja ljudstva je zatirana, tehnični napredek je slepo izpeljan in načrtno uničuje vsako človeško vrednoto revnejših. Nekatere države so obtožene rodomora na račun prvotnega indijanskega prebivalstva. Ob vsej revščini pa velike finančne družbe iz ZDA dejansko ropajo te dežele ne da bi prispevale niti najmanj k njihovemu skladnemu razvoju.

NAŠE POSLANSTVO

Ob tej žalostni sliki ne smemo postati malodušni; prelahko bi bilo. Boriti se moramo, čeprav se zdi uspeh nedosegljiv. V to poslanstvo moramo posegati kot posamezniki in tudi organizirani v združenja. Obsojati moramo velike, že zakoreninjene in uzakonjene krivice, kakor tudi posamezne, posebno v tistih primerih, ko se žrtev ne more braniti. Na to moramo vedno opozarjati v tisku, na radiu, v cerkvi in z vsemi sredstvi, ki lahko zbudijo v odgovornih zatrti prakse po pravici.

Jasno je, da mora vsak zase gojiti čut za pravico v svoji vesti, da bi ne pridil o velikih načrtih in ne izpolnjeval niti malenkostnih dolžnosti vsakdanjega življenja. Kdor govori ljudem o svobodi in pravici, mora to najprej sam stvarno izvajati.

Povezava med pravico in dolžnostjo je jasna: če nas vest točno opozori, kdaj nam kdo krši pravice, moramo vest vzgajati tako, da nas bo opozarjala tudi na dolžnosti. To seveda ne velja samo za posameznika, ampak tudi za skupnosti, kakor so stranke, narodi itd.

Veliko važnost za zavest dolžnosti ima seveda vzgoja, tako doma kakor v šoli in družbi. Vzgoja mora opozarjati, da so na svetu tudi drugi: ti so nam enaki, imajo isto pravico, da svobodno in v celoti razvijejo svojo osebnost. Razlike, ki nas od drugih ločijo, moramo spoštovati in razumevati. Obenem moramo iskati skupne poteze in tisto osnovno podobnost, zaradi katere so vsi naši bratje.

Zaščito človečanskih pravic temeljito obravnava tudi Cerkev v encikliki Janeza XXIII. Pacem in terris iz leta 1963 in v dokumentu papeške komisije Iustitia et pax iz leta 1975. V teh dokumentih si Cerkev v veliki meri nalaga dolžnost za obrambo osnovnih pravic človeka in obenem priznava, da se na tem področju v določenih zgodovinskih momentih ni posebno izkazala. To dolžnost si danes nalaga kot ustanova in jo toplo priporoča vsakemu članu svojega občestva.

Kristjan mora sodelovati pri vsaki dejavnosti, ki teži po pravičnejšem svetu in bratskem sožitju, po premostitvi družbenih razlik, po osvoboditvi človeka in osvoboditvi njegovega dostojanstva. Od kristjana se zahteva še več: na tehnično mora položiti poleg pravice še ljubezen. Vero v svoje poslanstvo črpa naravnost iz evangelija. Dvigati mora glas za vse tiste, ki molče; za kristjana je svoboda sveta in odsev božje svobode v človeku. To nalogo naj ima tudi naš krščanski tisk: brez strahu mora pokazati na krivice, pa naj bodo na kateri koli strani in čeprav to danes ni v modi.

Zaradi vrste neuspehov zgleda, da je uresničanje človečanskih pravic utopija. Na tem svetu morda res ne bodo nikoli popolnoma uresničene, a delati moramo z vsemi močmi, da dosežemo vsaj podobnost z novim svetom. Za kristjana ima stvaren pomen stavek iz Razodetja apostola Janeza: »Glej, vse delam novo.«

D. COTAR

Ameriška obveščevalna služba in Italija

V Italiji pretekli teden ni manjkalo materiala za časnike: vladna kriza se ni za las premaknila, lira se je krepko opotekala in izgubila 12 % na prejšnji vrednosti, roparski napadi so se vrstili na tekočem traku in končno je izbruhnil še škandal z ameriško obveščevalno službo CIA, ki naj bi bila z ogromnimi denarnimi zneski podpirala italijansko obveščevalno službo SID in plačevala vrsto italijanskih politikov.

KDO JE CIA

Nepričakovani japonski napad na ameriško pomorsko oporišče Pearl Harbour na Havajih 8. decembra 1941 je pokazal, da Sev. Amerika ne razpolaga z učinkovito varnostno službo v tujini. Mrzla vojna med ZDA in Sovjetsko zvezo je razkrila da ima SZ po vseh državah po svetu svoje obveščevalce.

Tako je prišlo do ustanovitve

Central Intelligence Agency (CIA), ki jo je prvi vodil Allen Dulles, brat svoječasnega ameriškega zunanjega ministra Fosterja Dullesa, sedaj ji pa načeluje 52-letni George Walker Bush, petrolejski bogataš iz Texasa.

Jasno je, da organizacija kot je CIA ne razkriva svojih načrtov in vedno ostaja v ozadju. Obračun polaga le predsedniku države, ne pa poslanski zbornici in senatu. To je nekatere ameriške kongresnike, zlasti tiste liberalnega krila, vedno močno dražilo.

Po Nixonovem odstopu, ki je postal žrtev zadeve Watergate, je bila ustanovljena posebna parlamentarna komisija, ki naj bi preiskala tudi protizakonito dejavnost CIA. Na veliko veselje Sovjetske zveze, ki ji je bila CIA vedno trn v peti, je postala CIA priljubljen predmet kritike ameriškega tiska in televizije. Marsikaj, kar bi moralo ostati prikriti-

to, je prišlo v javnost in ugledu CIA močno škodovalo.

800.000 DOLARJEV ZA ITALIJO

Tako je pronicnila vest, ki jo je objavil turinski dnevnik »La Stampa«, da je leta 1970 takratni ameriški veleposlanik v Rimu Graham Martin izročil šefu italijanske obveščevalne službe SID generalu Vitu Micelliju vsoto 800 tisoč dolarjev, kar naj bi bilo skoro 500 milijonov lir, ki naj bi služila za obširno politično propagando v italijanskih časopisih.

Zanimivo je, da se je šef rimskega urada CIA tej podpori Micelliju uprl, češ da se bo s tem samo okrepilo skrajno desničarske kroge v Italiji, zmerne politične sile pa bi od tega ne imele nobene prave koristi. Spor med ameriškim veleposlanikom in šefom rimske CIE se je tako zaostril, da je moralo posredovati samo državno tajništvo v Washingtonu, ki pa je dalo prav svojemu veleposlaniku in denarno operacijo odobrilo.

Preiskovalna komisija ameriškega kongresa je sedaj ugotovila, da ni bilo mogoče nikdar odkriti, kako je Micelli uporabil onih 800 tisoč dolarjev. Komisija je tudi odkrila, da je vsaj 21 italijanskih političnih osebnosti prejelo denar od CIA kakor tudi kakih 40 časnikejev.

Ameriški predsednik Ford se je znašel v veliki zadregi. Objava imen bi lahko povzročila v Italiji silen politični pretres. Zato je zahteval od poslanske zbornice pooblastilo, da je le on pristojen, da odloči, če bodo sklepno poročilo preiskovalne komisije, ki vsebuje podrobnosti o dejavnosti CIA objavili ali ne.

FORDOVA ZMAGA

Na splošno presenečenje je Ford to pooblastilo prejel z 246 glasovi proti 124. Gre za pomembno zmago ameriškega predsednika Forda, ki je večkrat izjavil, da je treba protizakonito dejavnost CIA sicer obsoditi, nikakor pa ne objaviti nekaterih tajnih informacij, ki bi utegnile škoditi varnosti ZDA.

Ko je Ford 31. januarja ustoličil novega vodjo CIA Walkerja Busha, je med drugim dejal: »CIA mora biti orodje miru in motiv ponosa za ameriško ljudstvo. Ne bomo te ustanove izboljšali s tem, da jo uničimo. V času miru pač ne obstaja drug način za službo obveščanja. Nimam prav nobenega namena, da to službo razderem ali zmanjšam njeno učinkovitost. Varoval bom skriti značaj njenih vesti ter življenje in čast njenih agentov.«

Novi vodja CIA mu je odgovoril z besedami: »Marsikaj smo se naučili iz preteklosti. Odločen sem varovati to, kar mora ostati tajno. In še bolj sem odločen braniti tiste osebe, ki iz ljubezni do domovine in bližnjega žrtvujejo vse svoje sile, celo življenje, pa »neki ljudje« njih imena spravljajo v javnost.«

Bush je prvi šef CIA, ki ni izšel iz vojaških krogov ali vohunskih vrst. Je doktor ekonomije, politično pa pripada desnemu krilu republikanske stranke. V CIA je uslužbenih 18 tisoč častnikov, zanjo pa dela v 121 deželah nad sto tisoč tajnih agentov. Mogočna armada, ki se je upravičeno boji predvsem Sovjetska zveza, ki si pomaga na isti način.

Zasedanje odbora za notranji pravilnik deželnega sveta

V četrtek 29. januarja je na sedežu dežele Furlanija-Juljska krajina zasedal odbor za notranji pravilnik deželnega sveta, ki ga je sklical predsednik deželnega sveta Pittoni. Razpravljal je o raznih spremembah deželnega pravilnika, zlasti pa o popravkih členov 56 in 103, ki ju je deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Štoka vložil že 20. maja 1974. Omenjena popravka predvidevata pravico uporabe slovenskega jezika v deželnem svetu. Približno enak predlog so dali tudi komunistični svetovalci.

Razprava o teh predlogih bi morala biti v deželnem svetu že 21. maja 1974, toda tedanji predsednik deželnega sveta Berzanti je zadevo odložil na poznejši čas.

Po skoro dvoletnem čakaniu in raznih pismenih intervencijah s strani deželnega svetovalca SSK (pismi z dne 7. II. 1975 in 15. 9. 1975) je predsednik deželnega sveta Pittoni sklical omenjeni odbor, ki se je sestel, da bi razpravljal o uporabi slovenskega jezika v okviru deželnega sveta.

Nepričakovano pa je predstavnik DC Coloni postavil prejudicialni predlog in zahteval zavrnitev gornjih dopolnil, ne da bi se prej razpravljalo o njihovi vsebini. Njegovemu predlogu se je pridružila večina svetovalcev. Popravka bosta sedaj romala v deželno zbornico in upati je, da se ne bo ponovil isti postopek.

Deželno vodstvo Slovenske skupnosti protestira proti takšnemu krivičnemu ravnanju in postopanju s strani tistih strank, ki se sicer imajo za demokratične, a s svojim ravnanjem dokazujejo ravno obratno težnjo.

Slovenska skupnost poziva italijanske stranke, ki se sklicujejo na antifaziem in republiško ustavo, da se v deželnem svetu nedvoumno, jasno in res odločno zavzamejo za enakopravnost našega jezika in zagovarjajo zaščito slovenskih pravic, kot to velevaljo 6. člen republiške ustave, 3. člen deželnega statuta ter nove norme italijansko-jugoslovanskega sporazuma v Osimu.

Prav v dne, ko se zaključujejo slavnosti ob 30. obletnici zmage nad fašizmom, ki so zavrgle vsak poskus šovinizma, bi prepoved uporabe slovenskega jezika v deželnem svetu pomenila hud udarec izjavam, ki so bile povsod izrečene.

Upamo in pričakujemo — zaključuje tiskovno poročilo Slovenske skupnosti —, da se ne bo nobena od strank ustavnega loka sklicevala v deželnem svetu na že zastarela pravna pojmovanja, ampak da si bo pošteno prizadevala za spoštovanje in izvajanje črke in duha 3. člena dežel-

nega statuta, ki določa, da so v naši deželi enakopravni vsi državljani ne glede na jezik, ki ga govorijo, in da je torej treba zaščititi značilnosti narodnostnih manjšin.

★

Upanje, ki je izraženo ob koncu gornjega poročila, da »se ne bo nobena od strank ustavnega loka sklicevala v deželnem svetu na že zastarela pravna pojmovanja«, se pa žal ni uresničilo. Z izgovarjanjem na izključno pristojnost rimske vlade in parlamenta je na zasedanju deželnega sveta 3. februarja prodir predlog demokristjana Colonija, ki so ga podprli zastopniki DC, PRI in PSDI, katerim se je pridružil še MSI, da se odloži razprava o rabi slovenskega jezika v deželnem svetu v pričakovanju, da bo parlament odobril ustrezne norme. Predstavnik Slovenske skupnosti, Furlanskega gibanja, PSI in PCI so glasovali proti predlogu o odložitvi razprave, medtem ko se liberalci niti niso udeležili zasedanja.

Kardinal Višinski o dialektičnem materializmu

Poljski kardinal Višinski je imel v nedeljo 18. januarja v eni izmed varšavskih cerkva pridigo, ki je močno odjeknila. Poudaril je, da dialektični materializem škodljivo vpliva na razvoj narodne kulture, nadalje, da ima poljski narod dovolj moči v sebi, da premaga dialektični materializem, ki vodi v brezboštvo. Poljska Cerkev je v tisočletni zgodovini pokazala, kako se je treba upreti tujim naukom. Doktrina, ki ne upošteva narodovih značilnosti in njegove kulture ter se skuša uveljaviti s silo, ne more uspeti. Koplje si lasten grob. V govoru je kardinal Višinski še poudaril, da imajo tudi majhni narodi pravico do popolne neodvisnosti.

Verski razgovori v Libiji

Od 2. do 5. februarja so bili v Tripolisu v Libiji razgovori med libijsko socialistično arabsko zvezo in Tajništvom za nekristjane. Razpravljali so o naslednjih temah: skupni elementi krščanske in muslimanske vere in morale; socialna pravica kot sad vere v Boga; ali more vera postati ideologija za življenje? in kako izkoreniniti sovražnost in predsodke med obema verama, ki so se nakopičili v teku stoletij. Razprave se je udeležilo po 12 zastopnikov od vsake strani.

Metodu Turnšku v spomin

Zelo nas je presenetila vest, da je na Koroškem umrl p. dr. Metod Turnšek. Vedeli smo, da ni najbolj trdnega zdravja, toda nihče ni mislil, da je dobri Metod Turnšek tako bolan. Vendar zgodilo se je, da je odpotoval v večno domovino ta naš vestni, marljivi, zmeraj optimistični duhovnik.

Kajti pokojni Metod Turnšek je bil najprej duhovnik in redovnik. Po rodu je bil Stajerc, doma iz Budina pri Ptuj, kjer se je rodil leta 1909. Stopil je k slovenskim cistercijskim v Stični na Dolenjskem. V mašnika je bil posvečen leta 1934. Po zadnji vojni se je ustavil najprej na Tržaškem. Zaposlil se je kot šolnik in kot dušni pastir, nakar se je zatekel na Koroško in postal dušebrižnik na Reberci.

Vsakikrat, ko sva se srečala, me je vabil, naj ga obiščem v tem njegovem koroškem domovanju. Vsakikrat sem mu obljubil, a seveda nikoli šel. Tudi na pogreb, ki je bil v ponedeljek 2. februarja, ni bilo mogoče. Tako bom moral izpolniti obljubo sedaj mrtvemu prijatelju ter poromati na njegov grob.

S pok. Metodom Turnškom sva se prvič srečala v Gorici kmalu po vojni. Prišel je z načrtom, da bi na Goriškem igrali njegovo dramo »Država med gorami«. Tudi pozneje je zmeraj imel kak literaren načrt za bregom, kajti dr. Turnšek je bil čebelica in je vedno kaj snoval.

Se mlad bogoslovec in duhovnik je snoval Božje vrelce in jih objavljaval v reviji Božje kraljestvo. Potem je snoval slovenski misal. Prevedel ga je in objavil med drugo svetovno vojno. Menim, da je bil eden prvih prevodov rimskega misala na kak živ jezik. Iz Turnškovega misala smo se Slovenci seznanjali z mašo in rimsko liturgijo; postal je naš vodnik v pokoncilski liturgične reforme, ki so prišle 20 let kasneje. Mislim, da je bila predvsem Turnškova zasluga, če smo bili Slovenci dokaj pripravljeni na sprejem novih liturgičnih reform, posebno še maše v slovenskem jeziku, saj smo že prej pridno uporabljali njegov prevod misala.

Po končani drugi svetovni vojni se je njegovo zanimanje preneslo z liturgičnega na ljudsko literarno ustvarjanje. Zanimali so ga ljudski verski običaji, ljudsko doživljanje vere in njenih praznikov, zani-

mala ga je predvsem zgodovinska preteklost Karantanije in svetih bratov Cirila in Metoda.

Iz tega zanimanja je bil kratek korak k originalnemu ustvarjanju na literarnem področju. Prešel je k dramatik in k ljudski povesti. V dramatik je ustvaril: Država med gorami, Kralj Samo, Krst karantanskih knezov. V pripovedni prozi pa naj omenim povest Božja planina in zadnjo Med koroškimi brati, ki jo je izdala Celovška Mohorjeva družba leta 1975.

Strokovnjaki so že ocenili Turnškovo literarno ustvarjanje (M. Jevnikar v Mladiki) in ga bodo še. Kot kristjani bomo dr. Metodu Turnšku hvaležni predvsem za njegov misal, iz katerega smo sledili maši 20 let. Sedaj je dobri gospod Turnšek odšel k velikemu duhovniku Kristusu na večno liturgijo.

K. H.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Visoko imenovanje

Vatikanski list »L'Osservatore Romano« z dne 1. februarja poroča, da je sv. oče imenoval msgr. Janeza Beleja za ravnatelja pisarne (capo ufficio) Kongregacije za evangelizacijo narodov. Ta kongregacija vodi misijonsko delo Cerkve. Msgr. dr. Janez Belej je doma v Laškem pri Celju. Spada med tiste duhovnike mariborske škofije, ki so zaradi vojnih razmer dovršili duhovniške študije v Rimu. Mašniško posvečenje je prejel 17. marca 1946. K imenovanju mu iskreno čestitamo.

Mesečnik »Naša luč«

»Naša luč«, mesečnik za Slovence na tujem, je z letošnjo prvo številko stopil v svoje 25. leto. Revija izdajajo duhovniki, ki delujejo med zdomci, zlasti v Nemčiji, tiska se pa v Celovcu. Naklada lista se je približala meji 9.000 izvodov. Posamezna številka ima po 40 strani, od katerih je 12 strani poročil o Slovencih po Evropi. Krasijo jo številne fotografije iz Slovenije in iz raznih krajev po Evropi, kjer živijo naši ljudje.

Kamenčki

»Kmalu se bom srečal z Marxom«

V nekem slovenskem dnevniku je bil članek v spomin pokojnega kitajskega voditelja Cuenlaja. Tam piše, da je Cuenlaj, že hudo bolan, rekel: »Kmalu se bom srečal z Marxom.«

Kaj je kitajski voditelj mislil s tem? V ustih prepričanega marksista namreč take besede zelo presenečajo. Srečamo jih pri kristjanah in pri vseh, ki verujejo v posmrtno življenje. Toda kaj naj take besede pomenijo marksistu? Če po smrti nič ni, kot trdijo oni, potem tudi nobenega srečanja ni ne z Marxom ne z nikomer drugim. Potem veljajo le Dantejeve besede: »Pustite vsako upanje vi, ki umrjete.«

Morda pa pomenijo Cuenlajeve besede, da ni bil tako prepričan, da po smrti nič ni, in njegove besede niso bile le prazna fraza? Vsekakor, ko človek gleda smrti v obraz, marsikaj drugače vrednoti, kot kadar je pri polnem zdravju in sredi revolucionarnega dela. Morda se takrat tudi v dušo revolucionarja-marksista ukrade dvom, da s smrtjo le ni vsega konec.

Za nas kristjane to ni dvom, temveč trdna gotovost, ker ne upamo na srečanje z Marxom, temveč s Kristusom.

(r+r)

Lepe besede, manj lepi nastopi socialistov

Brali smo, da je PSI imela svoj deželni kongres. Na njem je nastopil tudi pokrajinski svetovalec Lucijan Volk s posebno resolucijo, v kateri zahteva globalno načrto slovenske narodne skupnosti v Italiji. Resolucijo bodo predložili vsedržavnemu kongresu stranke, ko se bo ta sestel.

Vse lepo in prav, toda to so le besede. Ko gre za dejanja, so ta zelo različna od besed. Kadar Slovenska skupnost nastopi s kakim konkretnim predlogom ali zahtevom, se socialisti zmeraj najprej umaknejo, potem šele kaj naredijo ali tudi nič. Kako so se zadržali socialisti v Trstu, ko je odbor Slovenske skupnosti opravil civilno poroko v slovensčini? Kaj so naredili, ko je isti odbor dr. Dolhar začel govoriti v slovensčini in mu je župan Spaccinji odvzel besedo? Molčali so.

Socialisti ali molčijo ali dajo prav ti-

OD TEDNA DO TEDNA

■ V Alcamu Marina na Siciliji so neznanzi vlomili v orožniško postajo ter v spanju ubili dva karabinerja. S seboj so odnesli uniformi svojih žrtev, orožje in zajeten sveženj dokaznega gradiva.

■ Predstavniški dom severnoameriškega kongresa je s 323 glasovi proti 99 prepovedal ameriški vladi vsakršno vojaško pomoč zahodno usmerjenima gibanjema FNLA in UNITA v Angoli. S tem se je tehnica še bolj nagnila v korist gibanja MPLA, ki ga očitno podpira Sovjetska zveza, kubanski najemniki pa vodijo njegove vojaške oddelke.

■ Iz rimskega poštnega urada so roparji odnesli 140 milijonov lir. Denar je bil namenjen plačam uslužbencev. Dva druga ropa pri Milanu in Padovi sta banditom vrgla 80 milijonov lir.

■ Po daljšem zatišju se je znova razplamtel alžirsko-maroški spor okoli vprašanja pripadnosti Zahodne Sahare, ki je bila do nedavna španska kolonija. S španskim pristankom sta si ozemlje razdelila Maroko in Mavretanija, Alžirija pa temu nasprotuje, češ da bi moralo o tem odločiti domače prebivalstvo, ki ga je pa komaj 60.000.

■ V Milanu so delavci za več ur zasedli železniško postajo Lambrate in s tem protestirali proti družbi Leyland Innocenti, ki je odpustila vse delavce v tovarni avtomobilov.

■ Predsednik španske vlade Arias Navarro je podal programsko izjavo in napovedal vrsto reform. Obljubil je postopno demokratizacijo javnega življenja, obenem pa podčrtal, da bo vlada branila red in zakonitost za vsako ceno. Utrditi je treba vse, kar je dobrega, je dejal, ne pridejo pa v poštev brezglave zahteve o takojšnjih korenitih spremembah. Komunistična partija bo še naprej prepovedana.

■ Neznanzi so v Rimu s šestimi strelili lažje ranili svetnika kasacijskega sodišča Pietra Margaritija. Očetovstvo atentata si lastijo člani »oboroženih proletarskih skupin« (NAP).

■ V Trstu je spodbudil poskus ugrabitve industrijskega Roberta Hausbrandta. Varnostni organi so ujeli enega člana ugrabiteljske tolpe, potem ko so ga ranili s strelom v nogo.

■ Politično nasilje v Argentini je samo v preteklem januarju zahtevalo 49 smrtnih žrtev, v vsem lanskem letu pa 800.

■ Iz francoske galerije »Guyot« so neznanzi odnesli 125 Picassovih grafičnih listov.

■ V Ivrci pri Turinu so trije roparji napadli zlatarno, pa bili pri ropu zasedeni. Da bi se rešili, so vzeli za talca draguljarjevega 10-letnega sina in 16-letno prodajalko, draguljarja, ki je hotel zbežati, pa so ubili. Ko so uvideli, da ni izhoda, so se predali varnostnim silam, ki so jih komaj rešile pred razjarjeno množico.

■ 20. januarja, ko je narodna banka proglasila zaporo nad prodajo lire, je dolar veljal 687 lir, v ponedeljek 2. februarja pa že 770 lir, kar pomeni 12% razvrednotenje.

■ Na rimski postaji Termini so agenti železniške policije preprečili napad na poštni vagon ekspresnega vlaka Rim-Turin. Po burnem zasledovanju so policisti ranili dva od napadalcev, enega pa ujeli.

■ V Sovjetski zvezi so uradno sporočili, da so imeli lani najslabšo žetev v zadnjih desetih letih. Namesto predvidenih 215 milijonov ton žita so pridelali komaj 140 milijonov ton.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Kako oskrbovati župnije

V Linzu so imeli generalni vikariji avstrijskih škofij razgovore, kakor naj v bodoče oskrbujejo župnije, ki nimajo svojega duhovnika. Pomožni škof dr. Wagner je pri tem dejal, da so vse župnije oskrbovane po duhovnikih. Če v župniji ni rednega duhovnika, jo soupravlja duhovnik sosednje župnije. Tako bo tudi za naprej. Ne obstaja načrt, da bi več župnij združili v eno. Seveda pa bo treba k vodstvu župnij pritegniti člane župnijskih svetov, ki bodo prevzeli del župnijskih opravil.

Cerkev na Kitajskem živi naprej

Ob razglasitvi za blaženega kitajskega misijonarja Freinademetza, ki je bil po poreklu Ladinec iz province Bocen, se je mudil v Evropi tudi nadškof iz Taipeha na Formozi. »Dobili smo vesti«, je rekel, »da v Maovi Kitajski cerkveno življenje podtalno še nadalje obstaja kljub urad-

nemu zatrtju skoraj vseh verskih skupnosti. Evangelij prebirajo v krščanskih družinah in skupno molijo. Občasno se zberejo k maši na skrivnih krajih tudi kristjani iz več občin. Mašujejo duhovniki, ki delajo v svetnih poklicih kot delavci in katerih »ilegalno« duhovniško delovanje oblasti ni znano. Prepričan sem, da bo Cerkev na Kitajskem živela v podtalju še desetletja in da bo preživela,« je poudaril nadškof, ki tudi sam prihaja s kitajske celine. Na Kitajskem živi danes okoli 1000 duhovnikov, potem ko jih je okoli 600 umrlo v taboriščih in ječah.

Prenova meništva na Švedskem

Na Švedskem doživlja meništvo prvič po reformaciji svojo prenovu. Pred kratkim so štirje moške položili redovniško zaoblubo in obljubo neozojenosti pred luteranskim škofom Bengt Sundklorom v samostanu Ustanback. Trije drugi mladeniči pa se ta čas pripravljajo na meniško življenje.

SKRB ZA ZDRAVO DRUŽINO

Italijanski škofje so proti koncu preteklega leta izdali poseben dokument, posvečen zakonskemu življenju in družini, iz katerega odseva velika dušnopastirska skrb za družino, te osnovne celice človeške družbe. Idejno in moralno zdrava družina je pogoj za zdravje narodov in boljših časov.

Tako pravijo na začetku dokumenta: »Kristus je ustanovil Cerkev, da po njej vsem ljudem vseh časov oznanja zveličanje. Tudi možu in ženi, ki živita v zakonski zvezi, prinaša veselo oznanilo o ljubezni in edinosti, ker jima morata biti znamenje in vir zveličanja. Zakonska ljubezen krščenih je pa tudi podoba ljubezni med Kristusom in njegovo Cerkvijo.

Zato Cerkev, zvesta Kristusovemu naročilu oznanja vsem zveličavni božji načrt zakonske ljubezni. To svoje evangelijsko poslanstvo vrši med člani človeške družine s pomočjo moža in žene v družini, ker ta dva s svojim življenjem uresničujeta božje delo v Kristusu in Sv. Duhu po takratu svetega zakona.«

Škofje želijo, da bi vsi, zlasti pa zakonci spoznali veliko vzgojno moč zakramenta sv. zakona in njihovega skupnega zakonskega življenja. Radi bi spodbudili vse, da bi z globoko vero v srcu živeli na skupni življenjski poti ter bi tako pomagali graditi zdrave družine in boljše čase.

Kongres sveta evropskih občin

V Neaplju je ob 23. do 25. januarja bil vsedržavni kongres Sveta evropskih občin (AICCE), katerega se je udeležilo okrog 500 županov, predsednikov pokrajin, predstavnikov dežel in parlamentarcev. V ospredju zanimanja in debate je bilo vprašanje volitev v evropski parlament, ki so predvidene za leto 1978. Kongres so pozdravili med drugimi neapeljski župan ter predsednik tamkajšnje dežele.

Uvodno poročilo je imel tajnik evropskega združenja prof. Serafini, ki je analiziral sedanje stanje na poti v novo združeno Evropo, v kateri morajo imeti primeren prostor vse države, revne in bogate, razvite in manj razvite. Ožigosal je vse tiste sile, ki so in ki načrtno delajo proti novi združeni Evropi.

V diskusijo je poseglo veliko predstavnikov, med njimi naj omenimo tržaškega parlamentarca Belcija, predsednika tržaške pokrajine Zanettija, ki je govoril o pozitivnih rezultatih tržaške konference o narodnih manjšinah, tržaškega župana inž. Spaccinija, ki je podčrtal vlogo Trsta v procesu evropskega združevanja.

V debato je posegel tudi deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Štoka, ki je v tem razvojnem procesu evropskega združevanja opozoril predvsem na narodnostni moment raznih narodov. Evropa, v katere izvoljenih svetih in parlamentu bi prišle do izraza te države in bi bile narodne manjšine ter narodnostne skupnosti zastopane ali celo ignorirane, bi bila krivična.

V bodoči Evropi morajo imeti svoj enakopraven prostor vse narodne manjšine, med temi Slovenci, ki živimo v deželi Furlaniji-Juljski krajini. V Italiji štejejo narodne manjšine (Francози, Nemci in Slovenci) okrog pol milijona pripadnikov. Kako bomo prisotni skupaj z Ladinci, Furlani in drugimi etničnimi skupnostmi v izvoljenih organih nove Evrope, je za vse zelo važno vprašanje, je poudaril v svojem nastopu deželni svetovalec SSK.

Ob zaključku je kongres izglasoval resolucijo, v kateri je poudarjena nujnost avtonomije v bodoči Evropi, v kateri morajo vsi narodi živeti v prijateljstvu kot določajo med drugim tudi sklepi konference v Helsinkih.

Bralci pišejo

Zakrita umazanija pod bleščečo zunanostjo?

V natrpan avtobus je vstopil stariši moški, ki je kar krepko držal svoja leta. Vendar (bilo je okoli dveh popoldne in sam je hodil po mestu dobrih šest ur) je bil videti utrujen. Zato se je obrnil do sedečega mladeniča-dijaka in ga nagovoril prijazno, če bi vstal in mu dal sedež. Slednji, ki je bil s sovrstniki v živahnem pogovoru, je nekoliko nejevoljen z ironijo pobral: »Očka, koliko let pa imate?« Starček mu je odgovoril: »Sedem križev je že.« In mladenič: »Sedemdeset let? Ali se vam ne zdi, da ste dovolj sedeli?« Zdalj moram jaz sedeti.« In ni vstal. Prostor je odstopila neka dama.

Ta mladin! Koliko je bilo napisanega o njej. Koliko preglastic nam daje. Ubira vedno nova pota. Pa so gotova? So prava? Ali se morda uči iz napak, kakor morda poudarja ljudski rek? Ali pa je morda prepričana, da je njeno vedenje v družbi neoporečno, vzorno?

Pravijo, da je cesta velika preizkušnja našega vedenja. Kadar stopi človek na cesto, se mora zavedati, da je na velikem, javnem prostoru, kjer veljajo določena pravila glede na promet, obnašanje in vljudnost do sočloveka. Tu pridejo najbolj do izraza dobre in slabe strani domače vzgoje.

In prav tu na cesti se zadnje čase dogajajo velike spremembe. Vedno manj je najti resnično vljudnost, spoštovanje ali

upoštevane. Predrzo vedenje je dospelo že do viška do nekaterih ljudi, ki se ne-sebično žrtvujejo prav za mladino, ki hoče, da bo imela boljšo bodočnost.

Ob tem, vem, da se bomo razdelili, kot je pri nas v navadi, v dva ali tri ali še več taborov. Eni mladino obsojamo, drugi ji dajo popolnoma prav in celo pravico, da je danes mladina zelo kritična; spet tretji so za neko kompromisno rešitev.

Ljudje se vse preveč pehamo za gmotnimi dobrinami, močno grabežljivi smo po tem in onem, otroci pa so prepuščeni sami sebi. In posledice pridejo kmalu na dan.

Vendar kar se tiče mladine same, sem kljub gornji zgodbi optimist. Nekaj se je premaknilo z mrtve točke in mladina sama bo kmalu uvidela, da tako ne more naprej, če se noče utopiti v lastnem ugodju, ki prinaša trenutke užitke, a pušča v nas strahotno praznino.

A. M.

Z GORIŠKEGA

Ustanovitev sekcije Slovenske skupnosti v Sovodnjah

V petek 23. januarja so se sestali v Sovodnjah pristaši in somišljeniki Slovenske skupnosti iz vse sovođenske občine z namenom, da bi tudi v tej slovenski občini ustanovili sekcijo Slovenske skupnosti in s tem še bolj aktivno posegli v politično življenje, med Slovenci v tem delu naše Primorske.

Uvodno poročilo je podal dr. Karel Brešan, ki je v pokrajinskem tajništvu zadolžen za organizacijo stranke. Nanizal je vrsto problemov, s katerimi se trenutno SSK najbolj ubada na pokrajinski in deželni ravni. Seznanil je prisotne tudi s smernicami in splošno politiko naše stranke, nakar je dal besedo domačinu Benjaminu Cernicu, ki je dalje vodil sejo.

Prisotni so se domenili o strukturi sekcijskega odbora, ki je bil nato sestavljen v skladu s statutom stranke in pravili za sekcije. Izvolili so namreč šest odbornikov, katerim se pridružijo kot polnopravni člani še trije svetovalci SSK v občinskem svetu. V najkrajšem času se bo novi odbor sestel in si bodo odborniki med seboj porazdelili funkcije.

Plodnemu sestanku so prisostvovali tudi člani osrednjega tajništva SSK Ferlečeva, Paulin in Terpin.

Gabrje — 90 let življenja

V nedeljo 1. februarja je v krogu svojih otrok in drugih svojcev veselo proslavila 90 let življenja Marija Vižintin vd. Florenin iz Gabrja. Kot verna žena je hotela svoj visoki življenjski jubilej poudariti z zahvalno sv. mašo v domači župni cerkvi. Prav ta dan je bila silna poledica, kar pa je ni zadržalo, da ne bi prišla v cerkev. Lepo je bilo videti njene drage, ki so cerkev napolnili in ji delali družbo v vzvišenem trenutku njene življenjske poti.

Jubilantka je doma iz številne kmečke družine v Dolu, saj je bilo vseh otrok deset. Leta 1907 se je primožila v Gabrje k Floreninovim. Tudi ona je imela deset otrok. Vsi so še živi razen prvega sina Tomaža, ki je postavil znano gostilno »Pri Tomažu« na Tržaški cesti.

Marija Vižintin je morala kot toliko drugih žena iz naših krajev okušati grenki kruh begunstva med prvo svetovno vojno. Po povratku je bilo treba obnoviti dom, nato pa se spoprijeti s problemi, ki jih s seboj prinašajo doraščajoči otroci. Pa so vsi prišli do kruha in prav ob teh teh otrokih sedaj slavljenska doživlja jesen življenja v družbi vnukov in pravnukov, ki jih ni malo. Prav iz srca ji želimo, da bi doživela še vrsto let v krogu svojih domačih. - jk

11. občni zbor SKPD „F.B. Sedej“

V soboto 24. januarja je v mali dvorani župnijskega doma v Števerjanu bil 11. redni občni zbor SKPD „F.B. Sedej“. Občnemu zboru je prisostvovalo izredno veliko število mladine, kar dokazuje življenjsko silo društva v tej briški vasi. Občnemu zboru so nadalje prisostvovali župan Stanislav Klanjšček z odbornikom Cirilom Terpinom in Hadrijanom Koršičem, predsednik Zveze slovenske katoliške prosvete dr. Kazimir Humar, Minko Spacapan v imenu SSK ter predstavniki prijateljskih društev dr. Damjan Paulin in Viktor Praničnik. Prisoten je bil tudi bivši števerjanski župan Hermenegild Podveršič, ki vsekozi spremlja kulturno delo naše mladine.

Poročilo o dvoletnem delovanju društva sta podala dosedanja predsednika Aleš Pintar in tajnica Anka Černic. Glavna postavka v poročilih je bil seveda vsakoletni festival. Z veseljem ugotavljamo, da je ta manifestacija uspela in ponesla ime števerjana širom po domovini in neposredno informirala vso slovensko javnost o žilavem boju in naporu zamejske mladine. Čeprav nam je vsa leta nagajal dež, vseeno lahko smatramo vse festivale za uspešne. S finančne strani je seveda hujše, saj smo v zadnjem letu zabeležili precejšen primanjkljaj. Sklenili pa smo, da bomo s pomočjo raznih ustanov bogato kulturno prireditve nadaljevali.

Dramski odsek je uprizoril Govekarjevo ljudsko igro »Legionarje«. Na oder smo jo postavili s svojimi močmi in smo zadovoljni z uspehom. Ostali smo sicer na ravni vsake dramske skupine, saj na višje cilje niti ne mislimo. Menimo namreč, da je važno poleg tega, da nudimo nekaj kulture in zabave gledalcem, tudi to, da povežemo čimveč naše mladine. Zato izbiramo zmeraj igre, v katerih nastopa veliko število igralcev.

Igro smo uprizorili v Števerjanu, Štandrežu in Gorici, gostovali pa smo z njo tudi v Šmihelu na Koroškem. Dramska družina je sodelovala še na raznih prireditvah, kot so miklavževanje, božičnica, proslava 30. obletnice osvoboditve. Ob zadnjem miklavževanju je postavila na oder krajšo igro.

V okviru društva delujeta dva zbora, mešani in otroški. Akoravno so z njima določene težave, zbora redno nastopata na Cecilijanki oz. Mali Cecilijanki in na podobnih prireditvah. Mešani zbor vodi Herman Srebernič, otroškega pa Anka Černic. Zabeležiti je treba stalno aktivno življenje ansambla Lojzeta Hledeta in pohvaliti moramo novi števerjanski ansam-

bel Veseli Števerjanci, ki v zadnjem času tudi veliko nastopa.

Problem zase je izdajanje »Vestnika«, ki gre letos v osmi letnik. V veliko pomoč so nam vsakomesečni prispevki. Trudimo se, da urednikov in sodelavcev pa nekateri ne znajo pravilno ceniti.

V obdobju dveh let smo organizirali vrsto kulturnih večerov in izletov z namenom, da bi naši mladini nudili možnost, da se povesele v domači družbi.

Občni zbor se je nadaljeval z živahno diskusijo. Predsednik ZSKP iz Gorice dr. Humar je ob pozdravu izrazil željo, da bi vsako društvo pripravilo po eno igro v sezoni. Tekla je beseda o problemih mladine in o novih prijemih, ki naj bi jih društvo osvojilo, da bi tudi mladina od 14. do 18. leta lahko dobila v njem svoje mesto. Predlagana je bila tudi ustanovitev veroučne skupine, ker je jasno, da prav današnja mladina ne potrebuje samo razvedrila, pač pa tudi moralno in versko vzgojo.

Na volitvah je bil izvoljen nov 19-članski odbor, ki se je na prvi seji že konstituiral in si razdelil funkcije: predsednik Simon Komjanc, podpredsednik Aleš Pintar, tajnik Zvonko Simčič, blagajnik Anka Černic, zapisnikar Silva Klanjšček, gospodarja Ivan Maraž in Robi Beretta; odborniki: Stanko Škorjanc, Dušan Škorjanc, Kazimir Černic, Marij Jakin, Edi Hlede, Jožica Simčič, Minko Humar, Ida Komjanc, Dario Maraž, Damijana Komjanc, Nives Gravnar, Silvana Perše.

Občni zbor je soglasno sprejel resolucijo o rabi slovenskega jezika v javnopravnih izvoljenih organih in podpiral boj Slovenske skupnosti ter še posebej dal priznanje tržaškemu odborniku SSK dr. Dol-

Širite „Katoliški glas“

harju za nenehni boj v tej smeri. Odbor je izrazil zlasti veselje nad dejstvom, da je bila še enkrat potrjena pravilna pot Slovenske skupnosti, ki poudarja načelo lastnih slovenskih organizacij tako v kulturi kot v politiki.

Ob koncu občnega zbora so si prisotni ogledali filmski posnetek o postavljanju mlajša leta 1973 in o lamski proslavi 30. obletnice osvoboditve. Film so izdelali nekateri člani našega društva.

Zaključili smo s prijetno zakusko z domačim kruhom, pršutom in briško kapljico, kjer se je še posebej razvila živahna in zelo konstruktivna debata o prihodnjih načrtih.

PISMO IZ VIETNAME

Mnogi prijatelji misijonov in zlasti dobrotniki, ki so z veliko ljubeznijo spremljali delo Andreja Majcna, zaskrbljeno sprašujejo, kako je s tem našim vietnamskim misijonarjem. Končno lahko sporočimo, da je po poldrugemesečnem romanju te dni priletelo pismo, ki nosi datum 3. dec. 1975 in je naslovljeno na enega njegovih slovenskih sobratov. V njem misijonar na kratko poroča o doživetjih v zadnjih osmih mesecih.

Danes je tole četrto pismo, ki ga pišem iz te mišje luknje. Doslej sem bil skoraj čisto odrezan od sveta. Prejel sem le dve pisem in eno junijsko »Družino«. Gotovo se je med tem zame tu in tam kaj nabralo. Naj ostane kar tam. Bom že pozneje pisal, ko bom vedel, kako in kaj. Zdej naj vam na kratko orišem svoj položaj.

Konec aprila sem predal ravnateljstvo zavoda v Thu Duku vietnamskemu sobratu. In novi delegat vrhovnega predstojnika, moj bivši gojenec in novinec, mi je napisal list pokorščine za magistra ali voditelja novincev. Noviciat sem začel o binkošnih z 18 novinci; sedaj jih imam še 12. Novi časi zahtevajo nove prijeme. Materiala imam malo, kajti prejšnja noviciatska knjižnica je šla po zlu. Novinci morajo pet ur na dan delati na vrtu, da pomagajo ekonomiji in da se uvrstimo v nove načrte.

Kar se tiče zdravja, za silo vlečem naprej. Dokler bo šlo, bo šlo.

V maju sem se dal registrirati kot jugoslovanski državljani in tako od takrat nisem imel direktnega stika z odgovornimi. Sem kar miren in delam naprej redno kot magister in ravnatelj te noviciatske družinice. Marsikaj, kar sem se pred leti naučil v Jugoslaviji, mi zdaj kar prav hodi, ko pripočam čednost sv. Frančiška Saleškega in razporejam naše salezijance, ki jih je še 120, okoli kake župnije z ekonomsko možnostjo. Kar vesel sem, ko vidim, kako ti mladi naši predstojniki, vsi moji bivši novinci, lepo ponižno sprejemajo svoje visoke službe, kako jim škofjska duhovščina kar lepo pomaga in kako med njimi vlada pravi redovni duh, kakor vidim iz njihovih številnih pisem in tu pa tam tudi iz obiskov.

Po navadi sem kar tu doma v Thu Duku, na postojanki Tam Hai, drugače pa velja še stari naslov. Pred mesecem me je predsednik mladinskega gibanja v Thu Duku povabil na slovesno večerjo. Peli so in govorili tudi zame; in seveda sem se moral tudi jaz oglasiti. Povedal sem jim, kako sem pred 25 leti v Kunmingu srečal Hočiminha in kako me je on lepo pozdravil.

Za Andrejevo nisem hotel nič imeti, ker sem že v oktobru precej slovesno praznoval 50-letnico redovnih zaobljub. Za 40-letnico misijonskega delovanja. Vendar so me naši aspirantje (70 jih je) v zavoju v Thu Duku povabili na večerjo z veselo prireditvijo. Naslednji dan, na praznik sv. Andreja, se je pri nas zbralo za majo in za kosilo precejšnje število sobratov in bivših gojencev. Bilo je res nekaj nepričakovane in pristranskega. V obednici se nas je stiskalo 65. Za ta sestanek v noviciatu smo seveda prosili in tudi dobili dovoljenje kar na hitro.

V Saigomu, ali kakor sedaj pravimo, v Hočiminhovem mestu je kar mirno. Katoličani imamo tudi svoj časopis Tednik.

Ob koncu vse znanice, prijatelje in dobrotnike prav pristočno pozdravljam ter vsem pošiljam iskrena božična in novoletna voščila.

(Priredil Anton Vodé SDB)

tržaške novice

Folklorni večer

V soboto 17. januarja je v Kulturnem domu v Trstu nastopila znana folklorna skupina »Tine Rožanc« iz Ljubljane. Predstavila se je z lepim programom folklornih plesov in pesmi, tako slovenskih kot drugih narodov, ki žive v Jugoslaviji.

Kot prvi so nastopili člani tržaške folklorne skupine »Stu ledi«, ki je bila na tem večeru gostiteljica, saj je ona povabila v Trst ljubljanski ansambel. Prikazali so nekaj pesmi in plesov s Tržaškega. Sledil je nastop gostov, ki so v prvem delu prikazali slovensko folkloro, v drugem delu pa pesmi in ples druge narodov. Umetniška dovršenost plesalcev, čeprav amaterjev, nato igra barv, kateri so pripomogle narodne noše, in končno še poskočna glasba, vse to je občinstvo navdušilo. Naslednjega dne je skupina »Tine Rožanc« ponovila svoj nastop v Nabrežini.

Gostovanje gledališča iz Ljubljane

Dober mesec kasneje kot v Gorici je bila v Trstu v Kulturnem domu v soboto 25. januarja nova premiera, ki so jo uprizorili člani Mestnega gledališča iz Ljubljane. Podali so melodramo Andreja Hienga »Izgubljeni sin«. Delo prikazuje družino upokojenega učitelja, ki živi odmaknjen

DEKLIŠKI ZBOR - DEVIN

priredi v nedeljo 8. februarja ob 17. uri v župnijski dvorani v Devinu samostojen

CONCERT

Vstop prost! Vljudno vabljeni!

od sveta. Stiske sodobnega sveta pa so tako zapletene, da jih ni mogoče rešiti.

Delo je režiral Mile Korun. Nastopajoči ansambel je pokazal izredno uigranost in prepričljivo podal enolično življenje v samotni hiši.

Prva seja za poimenovanje škedenjske osnovne šole

V četrtek 29. januarja je bila na sedežu krajevne rajonske konzulte prva seja za poimenovanje osnovne šole v Škednju. Srečanje se je vršilo na pobudo odbora Združenja staršev. Poleg odbornikov Združenja so bili prisotni učitelji, predstavniki Doma Jakoba Ukmarja in predstavniki PD »Ivan Grbec«.

Prišli so na dan razni predlogi, ki so jih iznesli prisotni. Predloženih je bilo več imen, med katerimi ima prednost Ivan Grbec kot domačin in izredna osebnost, ki je dala šoli in slovenski kulturi velik doprinos predvsem na glasbenem polju.

Na seji se je ustanovil delovni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki krajevne šole, Združenja staršev, Doma Jakoba Ukmarja in PD »Ivan Grbec«. Vsi so bili mnenja, naj se o tem delu seznani širša javnost ter poizvi zanimanje za to pobudo pri rojakih, ki žive v Škednju. - d. j.

Rojan

Glasbena matica je v petek 30. januarja zvečer priredila v naši cerkvi orgelski koncert prof. Huberta Berganta. Kljub neprijetnemu dežju se je zbralo v cerkvi lepo število ljubiteljev glasbe. Prof. Bergant je znan po svojih uspehih orgelskih nastopih doma in v svetu. Tudi nam je nudil lep umetniški užitek.

Na vrsto so prišli skladatelji: Fresco-

baldi, Pasquini, Scarlatti, Galuppi, Kuchar, Osterc in Dubois. Izbira programa je bila pogojena po naših orglah. Sam profesor je dejal, da so orgle zelo primerne za izvajanje skladov starejših avtorjev in da imajo lep zvok. Zelo posrečeno je kombiniral orgelske registre. Kar čudili smo se, da je mogel iz naših starih orgel izvaljati tako lepe melodije. Rojanske orgle so bile svoj čas v cerkvi sv. Justa. - S. Z.

Izjava Slovenskih delovnih ljudi v Italiji

Prejeli smo s prošnjo za objavo: *Izkrcanje blaga v koprski luki iz čilske ladje Lago Pajchue, ki je dalo povod v Trstu za neumesno polemiko s slovenskimi sindikati, ne more iti mimo ne da bi o tem izrekli svoje stališče Slovenski delovni ljudje v Italiji, katerih cilj je vsklajevati italijansko sindikalno politiko z narodnimi in gospodarskimi potrebami slovenskih delavcev v Italiji.*

Slovenski delovni ljudje v Italiji so že desetletja brez lastnih sindikalnih voditeljev in pod vplivom tujih kadrov, ki niso nikdar vodili nam naklonjene politike. V tem okviru moramo analizirati in oceniti nastalo polemiko glede čilske ladje.

Nekateri tržaški sindikalni voditelji so hoteli izrabiti in zlorabiti trpljenje čilskega ljudstva v lastne strankarske koristi in istočasno omalovaževati jugoslovanski samoupravljalni socialistični sistem.

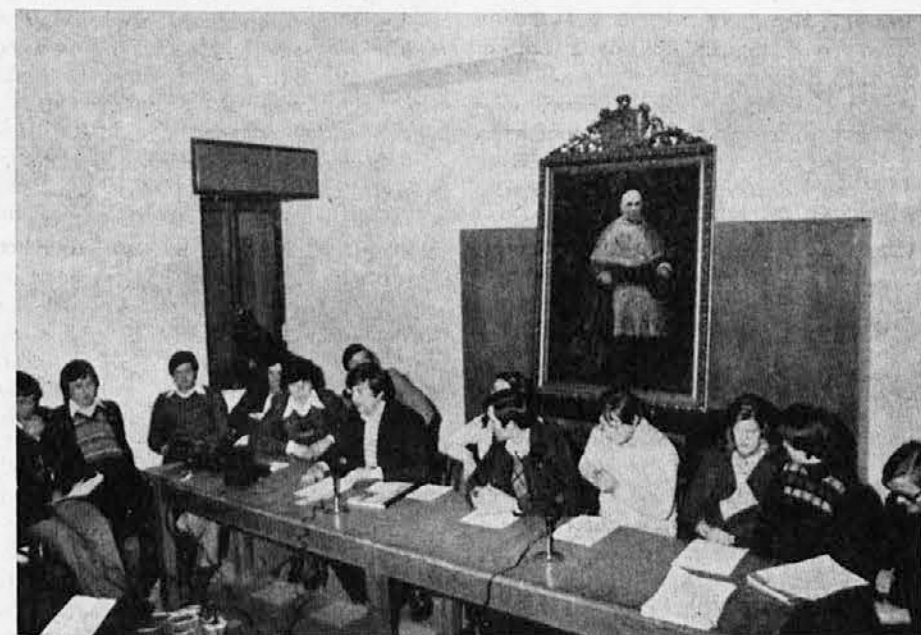
Slovenski delovni ljudje v Italiji, medtem ko ostro obojajo delovanje krajevnih sindikalnih organizacij in njihovo vmešavanje v jugoslovanske zadeve, zahtevajo njih odstranitev; po tridesetih letih zmage nad fašizmom, za katero smo mi Slovenci v teh krajih dali odločilen prispevek in sprožili zgodovinski proces razumevanja in miru med narodi, zahtevajo, da se odločno nastopi v oporo naših narodnih zahtev po enakopravnosti in se skupno nastopi proti tistim iredentističnim silam, ki nam jih kratijo in nasprotujejo vpejavi dvojezičnosti v javnem življenju, izvoljenih organih in sindikalnem gibanju.

Slovenski delovni ljudje v Italiji izjavljajo, da se bodo borili z vsemi možnimi sredstvi, da bo prišlo do drugačnega gledanja in mišljenja do slovenske narodne skupnosti v Italiji in slovenske problematike nasplošno.

Misijonar Štanta zopet gradi

Misijonar Ivan Štanta poroča z Madagaskarja, da počasi gradi novo naselje za invalide in pohabljenice. V zadnjem pismu pravi:

Do sedaj smo zgradili pet hiš: tri so pokrite s pločevino in dve s slamo. Hiše so iz zemlje. Sedaj imamo osem invalidov (v večini so pohabljeni, ki ne morejo hoditi). Prispevek tukajšnjih ljudi: približno 300.000 lir, nosijo jim vodo, jim perejo, pometajo hišo, jim sekajo drva, jih obiskujejo itd.; z drugimi besedami: to naselje služi v pouk v krščanski ljubezni. Jaz sam jim v prostem času delam postelje, stolčke... ali pa skupaj s tistimi, ki lahko hodijo, pa so gluhonemi, sadim manjoko, sirk ali pistake. V vseh socialnih delih se je treba truditi, da tukajšnji ljudje dajo svoj prispevek, da je vsaka ustanova njihova, ne pa tuja. Tako se počasi naučijo biti odgovorni.

Odbor SKPD „F.B. Sedej“ med zadnjim občnim zborom v Števerjanu

FLORIJAN DOLINAR

Njena zadnja maša

(4)

»Domobranci so jo skupili. Tam za jaso pri Česnjici,« se je začelo šušljati med terenci in Zinka je bila kmalu v Gradu, kamor so prenesli ranjene domobrance. Tam po Česnjicah je veliko odprtih jas, kjer rastejo in zorijo najboljše maline. Poveljnik voda je bil neugnani Janko, ki je poslal dvanajstoročno naravnost po jasi v prepičanju, da je pretekli teden odpodil zajčke izpod grmovja, kot se je rad izražal; naravnost, kar naravnost nad Stožec. Eden njegovih, mlad fant z Dolenjskega je bil smrtno zadet in je med prenosom v vas izdihnil, drugi trije pa so bili ranjeni skozi pljuča. Le malo se jih je upalo v bližino ranjenecem, ker so se pač bali terencev. Zinka pa je stopila k zdravniku in ga priviedla k ranjenecem in mu pomagala obvezovati. Vojaki niso smeli govoriti, ker je bila nevarnost sepe, ven-

dar so ji bili zelo hvaležni. Eden je bil iz Loga in jo je prepoznal.

Zinka je bila verno dekle. Ehrlichova podoba se ji je vtisnila globoko v dušo. Nekoč je sledila duhovnim vajam, ki jih je vodil profesor. Ideja, kako izgraditi svobodno Slovenijo in meditacija o Jezusovi ljubezni do svojega naroda sta ji legli dovolj globoko, da je poslej jela kritično presojati izjave iz Partizana. Ehrlich je bil zanjo eden arhitektov nove Slovenije. Tema njegovih izjavanj je bila: ljubezen je zakon nebes, sovraštvo je zakon pekla. Potem so odjeknili streli v Strelški ulici v Ljubljani...

Ze izza pariške konference, kjer se je odločalo o Koroški, katere sin je bil dr. Lambert, je navezal stike z diplomati srednje Evrope. Ko so vrgli v ječo Borisa Kidriča, je na prošnjo svojega kolega očeta dr. Franca Kidriča uspešno posredoval na Dunaju za komunista. In Kidrič je bil član Izvršnega odbora, brez katerega ni bilo likvidacij...

»Zakaj so ga spravili izpod nog?«

Tudi ji ni šlo v račune, zakaj so domači komunisti rovarili proti vojaškim ma-

nevrom. To je bilo nekaj mesecev pred beograjskim pučem. Strane Moskve in Berlina so našle pot v vojaška skladišča v Zemunu in Kragujevcu, ko svinčene niso vpadale v puške in mitraljezi niso ubogali vojakov. Sabotaža?

Ob polomu Jugoslavije je videla, kako so ljudje nosili in vozili iz opuščenih skladišč obleke, konzerve, moko in olje, medtem ko je Luka, ki je bil zastavonoša tiskih levičarjev, neprestano vozil na svojem malem vozičku »galanterijo«. Rekli so, da so med železnino tudi puške, bombe in podobne vroče stvari... Luka, ki je na glas hvalil Nemce in mu je Kremenj Pepi bil le za las boljši kot Dolfe, je napredoval pri Prešernovi brigadi do majorja. Bilo je v tistem času, ko sta nezmagljivi in nezmotljivi Dugašvili in čistokrvni Arijez povzročila v svetu umetno pomanjkanje kruha za vse tiste, ki niso hoteli trobiti v njune rogove.

Dražarji in Legijonarji so bili edini, ki so ostali med seboj v stikih in se obdržali na terenu.

Sele ko je med Adolfom in Stalinom počila os, se je ustavila bratovščina pobar-

vanih srajc in kolo Evrope se je obrnilo; zastava partije je zafrtala po vetru. Naivneži so se vprašujoče ozirali drug po drugem; katoliški blok Osvobodilne fronte je bil kmalu osvojen vseh pomislekov in Kocbek, Stanonik, Breclj ter Fajfar so se stopili v brezimnski konglomerat. Partija jih je objela okrog pasu in jih zagotovila o svoji edini pravilni dialektiki in aksiomih. Tovariši-partija se nikoli ne zmoti. Tisti, ki so tvegali, tisti kristjani, ki so pisali in govorili, da se je Cerkev zmotila v Španiji in se motila skozi zgodovino do Dolomitske deklaracije, so sklonili glave kakor skrije na noč ptič svojo glavo pod perot in priznali bolj iz strahu kot iz prepričanja, da je Moskva nezmotljiva...

Zinka je mislila s svojo glavo; preveč je bila samostojna in zato je trpela. Kdo jo bo potegnil iz tega potrkane plesa?

Hotela je skočiti iz začaranega kroga, pa ni vedela, kam. Dozorela je hitro. Vsa mladina je noro hitro zorela v tistih letih strahote in nepredviden korak je lahko postal usoden.

»Tone, jaz grem s tabo. Pelji me v štab

in vpišejo naj me med bolničarke. Priročnik o prvi pomoči že znam na pamet.«

»Ko pride čas, bom prišel pote.« Ni vedel ali naj ji zaupa, kdo je pravzaprav Kovač. Tam je doma svobodna tekma in svobodna ljubezen. Ne, ni čisto svobodna. Kdor ima več moči, ta bolje drži. Naposled je moral priti z njo na jasno.

»Ti boš ostala doma, razumeš? Ti pravzaprav ničesar ne razumeš. Kdo te bo varoval, kadar bom jaz na hajki? Če me Kovač premesti, ti ne boš mogla za mano in če se boš Kovaču dopadla...« Tone je potisnil, »te nihče ne potegne iz njegovih krempljev.«

Pijani komisar se je nekoč hvalil, da prekaša tudi svetopisemskega Holoferna. To bi bilo pod njegovo častjo, da bi lepa dekleta šla mimo njegovega šotora. Morajo skozenj. Užival je, ko so mu njegovi najbližji pripevali tisto:

*Jakuš jakuš, velik križ
več device ne dobiš,
milostni gospod baron
prosimo za pardon, pardon...*

(Drugič naprej)

S seje goriškega občinskega sveta

Po daljšem premoru se je — prvič v novem letu — v ponedeljek 2. februarja spet sestal občinski svet v Gorici. Dnevni red zasedanja goriške mestne skupščine je bil zelo bogat in je obsegal še vrsto točk iz prejšnjih dnevnih redov. Svetovalci so v glavnem odobrili razne upravne sklepe, ki zanimajo osebe. Govor je bil tudi o drugih vprašanih, med njimi o načrtih za gradnjo ljudskih hiš ter o šolskih zgradbah.

Na seji sta posegla v razpravo tudi svetovalec Slovenske skupnosti. Svetovalec Paulin je od župana zahteval pojasnila, zakaj se še ni sestala konzulta za vprašanja slovenske manjšine. Župan De Simone je odgovoril, da se bo v kratkem sestala in sicer v novi sestavi, saj je stara konzulta (ki se pa ni nikdar sestala) ob zadnjih volitvah zapadla. Svetovalec Paulin se je še v razpravi o šolskih gradnjah pozvol za skorajšnjim rešitvi vprašanja poslopja nižje srednje šole v ul. Randaccio, ki že ne odgovarja več svojim potrebam. Občinski svet je med drugim tudi odobril ukrepe za gradnjo slovenskih šol, tako višjih srednjih kot osnovne.

Dober del občinske seje je bil posvečen razpravi o ruskem znanstveniku Andreju Saharovu. O njem je že pred časom vložila posebno resolucijo misovska skupina. Župan je v svoji izjavi obsodil totalitarne zadržanje sovjetskih oblasti, ki so preprečile Nobelovu nagrado za mir osebo svobodo, zlasti še s prepovedjo potovanja v Oslo. Vse svetovalske skupine so se nato izjavile o tej aktualni zadevi in v bistvu obsodile nesvobodo sovjetskega režima, z izjemo bolj mile kritike od strani levice. V imenu Slovenske skupnosti je svetovalec Bratuž poudaril veliki moralni lik Saharova, ki ga lahko uvrstimo med vidne predstavnike ruskega duhovnega in kulturnega sveta. Obsodil pa je tudi špekulacijo neofašistov, ki nimajo pravice nastopati v imenu svobode.

Prihodnja seja bo v petek 6. t. m.

Sv. maša za časnike in tiskarje

Tradicija je že postalo srečanje goriškega nadškofa s časniki in tiskarji. Tradicija je že postalo srečanje goriškega nadškofa s časniki in tiskarji. Tradicija je že postalo srečanje goriškega nadškofa s časniki in tiskarji.

Msgr. Cocolin je opravil mašo ob somaševanju. Med somaševalci je bil tudi msgr. Franc Močnik, odgovorni urednik Katoliškega glasa. G. nadškof je v neke vrste meditaciji opozoril na moralne obveznosti, katerim se mora podrediti vsakdo — če svoje poslanstvo resno pojmuje, — ki oblikuje družbo po sredstvih javnega obveščanja.

Po maši je g. nadškof povabil vse navzoče na kozarec vina, se pri vsakomur prijazno ustavil in izmenjal nekaj besed. V imenu prisotnih se mu je zahvalil za sv. mašo in izrečene misli goriški župan De Simone, ki ni samo znan politik v vrstah goriške KD, ampak tudi odlični publicist ter urednik glasila istrskih in dalmatinskih izseljencev »L'Arena di Pola«.

Po srečanju na škofiji so časniki priredili skupno večerjo v eni izmed goriških tipičnih gostin, na katero je bil povabljen tudi msgr. Cocolin.

Srednje šole proslavile Prešerna

Slovenske srednje šole v Gorici so se na skupni proslavi spomnile prvaka slovenskih pesnikov Franceta Prešerna ob bližnji obletnici njegove smrti, ki je 8. februarja. Proslava je bila v Verdijevem gledališču, kjer je največja tovrstna dvorana v Gorici. Dijaki in starši ter številni gostje so dvorano skoro napolnili. Med gosti je bil tudi goriški župan De Simone. Proslavo je začel kot gost dekliški zbor šolskega centra v Novi Gorici pod vodstvom prof. Ludvika Ličerja. Zapel je Prešernovo Strunam. Zatem je članica Stalnega slovenskega gledališča iz Trsta Bogdana Bratuževa recitiral odlomek iz Cankarjeve Bele krizanteme.

Za temi uvodi se je začel del, ki so ga pripravili dijaki sami. V njih imenu je o Prešernu kot človeku in mistecu spregovoril dijak 2. liceja Goran Rustja. Za njim so se zvrstili z recitacijami Prešernovih poezij najprej dijaki enotne srednje šole in podali Strunam ter Orglarčka, medtem ko jih je sošolec iz 3. razreda tiho spremljal na klavir. Dijakinja iz 4. razreda gimnazije je podala Nezakonsko mater. Rahel intermezzo je pomenil nastop Erike Zavadlav z učiteljskega in Aleša Doktoriča z gimnazije, ki sta skupno

zaigrala na klavir in violino odlomek iz Mozarta. Med recitacijami dijakov z učiteljskega (izbrali so si Levstika, Stritarja in Gregorčiča ter njih pesmi o Prešernu) smo slišali drug intermezzo in sicer dva Prešernova solospesa prof. Ličerja ob spremljavi prof. L. Bratuž. Z recitacijami je potem zaključila Trgovska šola, ki je podala Prešernovo Gloslo in Od železne ceste.

Prijetno akademijo so zaključili gostje in sicer član SSG iz Trsta Petje, ki je recitiral Zdravljico ter dekliški zbor, ki je Zdravljico zapel. Vse točke je povezovala dijakinja enotne srednje šole.

Ne gre, da bi tako proslavo ocenjevali z umetniškega vidika, saj ni njen prvi namen umetniška dovršenost, temveč priljubljenost, da dijaki nastopijo na odru in da se ob zgledih velikih mož seznanijo in navdušijo za velike ideale narodnosti, svobode, bratstva in človečanstva. France Prešeren pa nudi obilo priložnostnega gradiva za to. Če s tega vidika motrimo tokovo proslavo v Gorici, je gotovo v polni meri uspeša.

Vaško srečanje na Vrhu

Rajonske konzulte so bile ustanovljene z namenom, da omogočijo občinskim upravam boljše delovanje. Občinsko območje naj bi bilo razdeljeno na rajone (zaseleke), odtod beseda rajonska konzulta.

Te konzulte pridejo v poštev zlasti v občinah, kjer se voli s proporcionalnim sistemom. Ta sistem omogoča tudi Slovincem na Goriškem in Tršaškem, da se lahko prek konzult borijo za kulturne, prosvetne, politične in gospodarske potrebe ter pravice našega človeka.

Je pa neka razlika med občinami, ki imajo proporcionalni oz. večinski sistem. Tam, kjer je v slovenskih občinah večinski sistem in takó večino kot manjšino predstavljajo zavedni slovenski ljudje, ki si prizadevajo v okviru zakonov za napredek slovenskega človeka na vseh področjih, menim, da te rajonske konzulte ne pridejo v poštev, pač pa srečanja občanov (vaščanov) s člani občinske uprave. Na takih srečanjih se obravnavajo zadeve, ki se tičejo naših vasi in se pojasni delovanje občinske uprave, pa tudi delovanje manjšine v občinskem svetu.

Pod tem vidikom je sklicala sovojenjska občinska uprava v sredo 28. januarja tak sestanek za vas Vrh, na katerem so občinski predstavniki z županom Češcutom na čelu odgovarjali vaščanom na razna vprašanja. Kot glavni problemi so se izkazali večerni prevoz šolarjev iz Gorice, zdravniški pregledi otrok, razširitev ceste z Vrha v Rubije, smetarska služba za Vrh in privatni telefon v vasi. Kdor si ga bo želel nabaviti, naj se oglasi v občinskem uradu.

Razen o telefonu se je o ostalih zadevah že večkrat razpravljalo v sovojenjskem občinskem svetu in dalo slična pojasnila, saj so se tudi predstavniki manjšine (Slovenska skupnost) zanimali za te probleme. Kljub temu pa je prav, da se s te vrste sestanki nadaljuje, kajti na licu mesta zadobi vsak problem svojstveno težo in pomen. Prav pa bi tudi bilo, da bi se občani iz vseh vasi in zaselkov udeleževali javnih občinskih sej. S tem bodo seznanjeni z delovanjem večine in manjšine iz prvega vira. - Remo Devetak

Srebrna poroka v Jamljah

V soboto 31. januarja sta v naši cerkvi praznovala 25-letnico skupnega življenja Lojze Legiša in Viljena Vižintin od Sabličev. V krogu svojih otrok in številnih sorodnikov sta se s sveto mašo zahvalila Bogu za vse dobro, ki sta ga v teh letih prejela. Domači zbor je slovesnost še povzdignil z ubranim petjem.

Lojze je uslužben v civilni bolnišnici v Gorici, gospa Viljena pa je k Sabličem prišla iz Dola, kjer je pred 25 leti bila tudi poroka. Bog je blagoslovil njun zakon z dvema otrokoma, katerima sta dala solidno versko in narodno vzgojo. Oba slavljence sta zvesta naročnika Katoliškega glasa in Mohorjevih knjig, zato jima tudi naš list iskreno čestita in vošči: na mnoga leta!

V Kulturnem domu v Trstu bo SSG uprizorilo igrano »Barbari« v petek 6. februarja ob 20. uri, v torek 10. februarja ob 15.30 pa mladinsko igrano »Sreča igračka«.

Slovenska prosveta in SPZ iz Trsta vabita na skupno Prešernovo proslavo v Kulturnem domu v Trstu, ki bo v nedeljo 8. februarja ob 17. uri.

Skupno tržaško-goriško romanje v Einsiedeln v Švici

Romanje bo trajalo pet dni in sicer od ponedeljka 5. do petka 9. julija z udobnimi avtobusi. Približni spored potovanja: 1. dan: zjutraj odhod iz Trsta in Gorice, kosilo blizu Milana, prehod meje, vožnja čez prelaz S. Bernardino, Chur, prihod v Einsiedeln proti večeru, razdelitev po hotelih; 2. dan: romarska sv. maša, ogled kraja; 3. dan: z avtobusi v Sachseln, kjer je živel švicarski narodni svetnik Nikolaj Flie, Luzern; 4. dan: z avtobusi v St. Gallen in Zürich, zvečer procesija z lučkami v Einsiedeln; 5. dan: povratek domov (Lichtenstein - Innsbruck - Brenner - Verona - Trst).

Za potovanje je potrebna veljavna oseba izkaznica ali potni list. Stroški za potovanje znašajo 88.500 lir. V tej vsoti je vključena vožnja in vsa oskrba od kosila prvega dne do večerje petega dne. V Einsiedeln bivanje v udobnih hotelih. Sobe z dvema ali tremi posteljami. Za sobo z eno posteljo znaša doplačilo 8.000 lir.

Ob vpisu se da na račun 30.000 lir. Preostali znesek se lahko plačuje v obrokih, vendar mora biti celotna vsota plačana do 1. junija.

Na Tržaškem vpisujejo vsi slovenski dušni pastirji; na Goriškem je vpisovanje na upravi Katoliškega glasa. Vpisovanje traja do velike noči (18. aprila). Romanje organizira v soglasju z goriškimi duhovniki odbor Duhovske zveze v Trstu.

Opomba. Napovedana vsota za romanje velja le, če italijanska lira ne bo do našega potovanja občutno padla.

OBVESTILA

Slovensko akademsko društvo SKAD vabi na srečanje s pisateljem Borisom Pahorjem in na predstavitev njegovega zadnjega dela »Zatemnitev«. Srečanje bo v četrtek 12. februarja ob 20. uri v mali dvorani Katoliškega doma.

Dramski odsek PD »Standrež« uprizori v nedeljo 15. februarja ob 17. uri v prostoru svetnega doma »Anton Gregorčič« v Standrežu Nušičevo delo »Sumljiva oseba«.

Ekumenska prireditev bo v nedeljo 15. februarja ob 16. uri v prostorih Katoliškega doma; prireditev za katoliški tisk, ki je morala biti preložena, pa v nedeljo 22. februarja.

Lutkovno igrice »Meh za smeh« so koruški študentje morali odpovedati zaradi slabega vremena na Koruškem. Pričakujemo, da jim bomo videli kdaj kasneje.

Pustovanje v Katoliškem domu bo v nedeljo 29. februarja ob 16. uri. Nastopile bodo posamezne skupine s prizori, skeči in domisljicami. Nastop je odprt vsem skupinam. Zato naj se tisti, ki želijo nastopiti javijo na ZSKP, viale XX Settembre 85 do nedelje 22. februarja.

Pustovanje za otroke bo v mali dvorani Katol. doma na pustni torek 2. marca v popoldanskih urah.

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi na Prešernovo proslavo v dvorani SP v ul. Donizetti 3 v ponedeljek 9. februarja ob 20.15. Na proslavi bodo nagradili zmagovalce letošnjega literarnega natečaja Mladike.

Slovenska prosveta v Trstu vabi člane in članjence društva na redni občni zbor, ki bo v torek 17. februarja ob 20. uri v društvenih prostorih v ulici Donizetti 3.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Johan Copič 2.000; D. U. 4.000; B. J. 2.000; Marija Fabijan v spomin pokojne mame in drugih rajnih 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N. namesto cvetja na grob Avguste Ivančič 2.000 lir.

Ob četrti obletnici smrti Emilije Prinčič darujejo hčere za slovensko duhovnijo in za Katoliški dom po 3.500 lir.

Za števerjansko cerkev: družina Humar iz Valerišča namesto cvetja na grob Dominika Humar 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: razni 16.000; Sossi Viktorija v spomin Natalije Simoni 10.000; Sossi Valerija ob obletnici moža Ivana 5.000; N. N. 5.000; Marija Kerševan 5.000; N. N. 400; N. N. (po don Sferco) 5.000; družina Clemente v spomin sina Danteja 5.000; Zora Hrovatin namesto cvetja za pok. Sossi Marijo 1.000; P. S. namesto cvetja za pok. Sossi Marijo 2.000; družina Malalan v spomin pok. žene in matere Marije Sossi 5.000; Vremec Darjo ob krstu sinčka Borisa 10.000; Franko Pečar ob krstu Borisa 10.000.

Za cerkev na Sv. gori: Minka Zvokelj 4.000 lir.

Za misijon p. Kosa v Toklu: E. K., Opčine, 3.800 lir.

Za lačne: N. N., Povma, 2.000 lir.

Šport

Olympia - Kennedy 0 : 3 (15 : 17, 15 : 17, 7 : 15)

Tudi v četrtem kolu deželnega odbojarskega prvenstva 1. divizije je bila Olympia neuspešna, tokrat proti nasprotniku, ki je sicer novinec, ki pa tudi ne skriva svojih ambicij za napredovanje. To je moštvo, ki zaseda prvo mesto na lestvici in razpolaga zlasti z enim odličnim tolkačem, ostali igralci pa so vsi visoki in torej prevladujejo v igri ob mreži nad takim nasprotnikom, kot je sedanja Olympia, ki nima na voljo visokih igralcev. Nič ne pomaga, da imajo »plavi« dobro igro v polju, zlasti v obrambi (ki tokrat ni opravila svoje vloge), ko jih pa na mreži v zaključni akciji nasprotnik ustavi. Tudi podajanje tolkačem je bilo izredno slabo, saj so skoraj vse žoge letele na mrežo, kjer so bile lahke plen nasprotnikovega bloka.

Sploh je vsem jasno, da bi Olympia pri taki izbiri igralcev morala igrati bolj razgibano igro in s hitrimi podajami onemogočiti blok. Trener bi moral v to polagati več pozornosti.

Rezultat kaže, da so se naši igralci dobro držali v prvih dveh setih, ki bi ju z nekoliko več sreče tudi lahko dobili. Nasprotno pa so popustili v tretjem setu, to je prav tedaj, ko si zmagojoča ekipa navadno nekoliko odpočije in je možen vsak preobrat.

Prihodnja tekma bo v soboto 7. februarja ob 18. uri v telovadnici na Korunu proti ekipi ASFJR iz Čedad, ki je tudi zelo neugoden nasprotnik. Vabljeni navijači v čimvečjem številu!

8. občni zbor Š. Z. Olympia

V nedeljo 1. februarja se je v prostorih Katoliškega doma vršil 8. občni zbor Olympije. Neugodne vremenske razmere so mnogim onemogočile, da bi se udeležili srečanja, kljub temu pa je bila zasedba še kar številna. Omeniti moramo, da je občnemu zboru prisostvoval tudi predsednik tržaškega Bora g. Gombač, ki je tudi izrekel pozdrav v imenu svojega društva.

Na srečanju smo ugotovili, kako plodno je bilo delovanje društva, tako v odbojki, kjer smo se udeležili petih prvenstev med moškimi in tokrat tudi prvenstva CSI z žensko ekipo, ki smo jo v tej sezoni ustanovili; nadalje v lahki atletiki, kjer nekateri atleti beležijo odlične rezultate, končno pa tudi v smučanju, katerega se daje vedno več poudarka, zlasti med najmlajšimi. Morda je prav tu najvidnejši rezultat sezone, saj smo z delom z najmlajšimi zainteresirali marsikoga izmed staršev, da se je začel zanimati za šport in s tem za naše društvo, ki potrebuje zlasti dobrih odbornikov, da lahko redno in organizirano deluje.

Znova je prišel v ospredje problem telovadnice in tu smo z veseljem ugotovili, da se je končno le nekaj zganilo, da je bila vložena prošnja na pristojne organe. Najvažnejše pa je to, da se vedno več ljudi zaveda važnosti, ki jo ima šport za našo mladino in da je torej telovadnica naš prvi problem.

Novi pogledi na šport se odražajo že v sestavi odbora, v katerem zasledimo letos dva starejša člana, ki se ne ukvarjata redno s športom, a sta vseeno pripravljena pomagati našemu društvu, da vrši važno nalogo med mladino in kot vidimo, tudi med starejšimi.

Odbor ima naslednje zasedbo: Marjan Vižintin, prof. Martin Kranner, Marjan Černic, Štefan Cotič, Albert Devetak, Nataša Šitk, Mirjam Košič, dr. Karel Brešan, dr. Jože Vrtovec.

Novoizvoljenemu odboru čestitamo in mu želimo čimveč uspehov.

Odbojarski turnir na naših šolah

V sklopu šolskega športnega društva slovenskih šol v Gorici se te dni odvija odbojarski turnir med dijaki treh slovenskih višjih srednjih šol: klasični licej »Primož Trubar«, Trgovska šola in učiteljske »Simon Gregorčič«.

Ta turnir bo služil kot priprava in za sestavo skupne ekipe slovenskih šol, ki bo nastopala na pokrajinskem šolskem odbojarskem prvenstvu. Dosedanji izidi: Učiteljske - Trgovska šola 2 : 1; Trgovska šola - Klasični licej 2 : 0. Vodi Učiteljske z dvema točkama. Do konca turnirja manjka le še tekma Klasični licej - Učiteljske, ki se bo odigrala te dni.

Učiteljske: Cotič M. in S., Gergolet F., Uršič A., Devetak T., Černic M., Bagon M., Peric B., Ožbat A., Zuanich M., Butkovič R., Jarc M.

Klasični licej: Devetak A., Devetak K., Sirk I., Malič A., Macouzzi S., Jarc D., Nanut V.

Trgovska šola: Turri R., Mikluš K., Nanut L., Grilj Z., Bevcar M., Marušič E., Mučič D., Cotič I.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 8. do 14. februarja 1976

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Pestma«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Operetna fantazija. 16.30 Sport in glasba. 18.30 »Henrik IV.«. Tragedija. 19.30 Prešernova pozvija v slovenski glasbi. 20.30 Sedem dni v svetu. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baletna glasba. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Revija glasbil. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Bridke in pikaste. 19.20 Za najmlajše. 20.35 Verdi: »Falstaff«, opera.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Deželni koncerti. 19.10 Avtor in knjiga. 20.35 Simfonični koncert. 21.40 Glasba.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelji naše dežele. 19.10 Dopisovanje Savio-Cop. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »T. Tasso«, drama. 22.15 Glasba.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncertisti naše dežele. 19.10 Pripovedniki naše dežele. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.30 Glasba za lahko noč.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtorstvo. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simfonična glasba. 19.10 Kraljeve slikarje v župni cerkvi v Pevni. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Internatist«, 21.30 Vaše popevke. 22.30 Glasba za lahko noč.

Ljubljanska TV

Spored od 8. do 14. februarja 1976

Nedelja: 10.35 Otroška oddaja. 11.25 Ljudje in zemlja. 12.25 OI Innsbruck. 15.25 Lutke. 16.25 Okrogli svet. 16.40 Košarka Željeznica: Bosna. 18.25 »Hišica v pretriji«. 20.00 »Kapelski kresovi«. 21.15 Zaključ vrt. 22.30 OI Innsbruck. 23.00 Hokej CSSR : ZDA.

Ponedeljek: 12.25 OI Innsbruck. 17.15 Lutke. 17.45 Mala čudesa velike prirode. 20.00 »Vrli, častivredni Olsen«, drama. 21.05 Kulturne diagonale. 21.40 OI Innsbruck.

Torek: 12.25 OI Innsbruck. 15.40 Hokej ZDA : Finska. 16.30 OI Innsbruck. 17.20 Zapojte z nami. 17.35 Mihec iz Lönneberga. 18.45 Narodna glasba. 21.00 »Teta Li-z«, nad. 22.30 OI Innsbruck.

Sreda: 11.25 Innsbruck. 17.15 »Čenčari-ja«. 17.30 Mojstri stare japonske umetnosti. 18.10 Od zore do mraka. 20.00 »Obljubljena dežela«, film. 21.35 OI Innsbruck.

Četrtek: 15.25 OI Innsbruck. 17.15 Potopni tovariši. 17.30 Tako so živeli. 18.20 »Nesrečni Avstralci«, film. 20.00 Balzacova velika ljubezen, nad. 21.05 Breginjski kot. 21.35 Po belih in črnih tipkah. 22.15 Miniature. 22.30 OI Innsbruck. 23.00 Hokej Finska : SZ.

Petek: 12.25 OI Innsbruck. 17.20 Prešernovi nagajenci. 18.10 Ansambel B. Kovačiča. 18.45 Cesta in mi. 18.50 Bolnišnica prihodnosti. 20.05 Teversenove pravljice. 20.30 Grafične tehnike. 21.00 OI Innsbruck.

Sobota: 8.30 OI Innsbruck. 17.30 Po belih in črnih tipkah. 18.20 »Potop«, film. 20.00 »Gregec Kobilič«, film. 20.15 Hokej CSSR : SZ. 22.30 OI Innsbruck. 23.00 Družinski polet, film.

V Čedadu bo v nedeljo 8. februarja ob 15. uri v prostorih Društva beneških godcev »Vigion Karlč«, ul. Monastero 18 v zvezi s 175-letnico rojstva Franceta Prešerna proslava dneva slovenske kulture ter prva razstava beneške literature in tiska. Razstava bo odprta tudi v ponedeljek 9. in torek 10. februarja od 10. do 18. ure.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo